

Radosna MISIJSKI LIST vijest

Novi auto je „doplovio“
na Solomonske Otok

U Haitiju proslavljen
130. rođendan družbe
Služavke Malog Isusa

Na put ću ti poslati
svojev anđela

Apostolat molitve

Molimo da nam Gospodin dade milost živjeti u plodnu skladu s našom braćom i sestrama drugih religija, moleći se jedni za druge, otvoreni svima.

Sadržaj

Uvodnik	Dođite blagoslovljeni Oca mojega.....	3
U središtu	Pauline Marie Jaricot – duhovna autobiografija	4
Iz života naših misionara	Novi auto je „doplovio“ na Solomonske Otoke	6
	U Haitiju proslavljen 130. rođendan družbe Služavke Malog Isusa	7
	Na put ću ti poslati svojeg anđela.....	8
	Sve prolazi, samo Bog ostaje isti	9
Intervju	Kamo god ti želiš, kako ti želiš i kada to želiš!.....	12
Apostolat molitve	Apostolat molitve za siječanj	14
Vijesti iz Crkve u svijetu	Doprinos misionara korejskoj književnosti, između evangelizacije i kulture	15
	Akcija Svetog oca za najugroženije u misijama	15
	Indija, Panama i Honduras primatelji pomoći iz fonda Papinskih misijskih djela za Covid-19.....	16
Vijesti iz Crkve u Hrvata	Zahvalnica misijskoj volonterki za 2020. godinu.....	17
	Obilježavanje Svjetskog dana borbe protiv AIDS-a u OŠ-u Zorke Sever.....	17
	Malim djelima pomičemo granice.....	18
	Pandemija koronavirusa – prigoda za misijske akcije	18
Život jednog misionara	Zmije.....	19
Misijski velikani	Blaženi Alessandro Dordi svećenik misionar, mučenik.....	21

Impressum

Izdavači: Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj i u Bosni i Hercegovini

Glavni urednik: vlč. Antun Štefan; **Zamjenik glavnoga urednika:** mons. Luka Tunjić

Godišnja pretplata: Hrvatska 90 KN; Bosna i Hercegovina 24 KM; europske zemlje 30 EUR; Australija 40 AUD; Amerika 40 USD; Kanada 40 CAD

Tisak: MMV-94 d.o.o.; ISSN 1331-1204

Darove za različite misijske namjene i pretplatu *Radosne vijesti* možete slati na adrese i račune:

NACIONALNA UPRAVA PMD RH
Ksaverska cesta 12a, HR - 10000 ZAGREB
Tel. 01/5635-055
E-mail: missio.croatia@misije.hr
web: www.misije.hr

Kunski žiro račun:
IBAN: HR6323600001101542876
Model: HR99
u polje "Opis plaćanja" navesti svrhu uplate

Devizni račun:
Zagrebačka banka d.d., Zagreb
IBAN: HR6323600001101542876
SWIFT CODE: ZABHR2X
Navesti svrhu uplate

NACIONALNA UPRAVA PMD BiH
Kaptol 32, BiH - 71000 SARAJEVO
Tel./fax: 00387/33/667-889
E-mail: missio.bih@bih.net.ba
web: www.missio.ba

Račun u konvertibilnim markama:
UniCredit Bank d.d.
Račun primatelja: 3383202200897320
Navesti svrhu uplate

Devizni račun:
UniCredit Bank d.d.
IBAN: BA393383204893626147
SWIFT CODE: UNCRBA22; No. 48-32-936261
Navesti svrhu uplate

Dodite blagoslovljeni Oca mojega

Na svetkovinu Krista Kralja Svega Stvorenja slušali smo odlomak Mt 25, 31 – 46, koji nam poručuje: „Kad Sin čovječji dođe u slavi i svi anđeli njegovi s njime... I sabrat će se pred njim svi narodi, a on će ih jedne od drugih razlučiti, kao što pastir razlučuje ovce od jaraca. Postavit će ovce sebi zdesna, a jarce slijeva. Onima zdesna će reći: 'Dodite blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta...' A onima slijeva: 'Odlazite od mene, prokleti, u oganj vječni, pripravljen đavlu i anđelima njegovim.'“ Kao što vidimo, presudnu ulogu u razlučivanju ovaca od jaraca u Isusovoj presudi imala su djela milosrđa učinjena gladnima, žednima, siromašnima, bolesnima i utamničenima.

Piše mons. Luka Tunjić

Nešto posebno i novo što Isus donosi u dotadašnju religijsku praksu i međuljudske odnose jest njegovo postovječivanje s najmanjom braćom: „Što god učiniste odnosno ne učiniste jednomu od ove moje najmanje braće, meni učiniste / ne učiniste.“ (Usp. Mt 25, 40; 45.) Dotada je bilo nevideno i nečuvano da se Bog „identificira“ s onima u nevolji, najpotrebitijima, najmanjima...

Geslo Papinskoga misijskog djela svetog Djetinjstva glasi: „Djeca pomažu djeci.“ To čudotvorno Djelo nastalo je u XIX. stoljeću u Francuskoj pod vodstvom karizmatičnog biskupa mons. Charlesa de Forbina Jansona. Potaknule su ga strašne vijesti iz Kine, u kojoj su djeca umirala od gladi i bez krštenja. Koliko god je to misijsko djelo smanjilo umiranje djece od gladi, ublažilo bijedu, stvorilo bolje uvjete za život i školovanje djece u misijskim zemljama, i danas su statistike o umiranju djece od gladi poražavajuće i ponižavajuće. Pogotovo je neshvatljivo da se to događa u svijetu koji sebe naziva modernim i naprednim, koji se hvali svojim postignućima i standardima. Koliko god je teško razmišljati o susretu s Isusom na koncu našeg života, koliko god to odgađamo za neka „bolja vremena“, to je za naš vječni život pogubnije. Nije svejedno koje ćemo riječi čuti na vratima vječnosti te hoćemo li se naći zdesna ili slijeva. Što će se dogoditi ako nam sudci budu, kako je to jednom zgodom rekao papa Franjo, upravo oni koji su umrli od gladi, bijede i ostavljenosti?

Nalazimo se na početku još jedne godine, koja ne bi smjela proći a da svaku svoju misao i djelo ne promatramo u duhu prepoznavanja Isusa u najslabijima i bolesnima te u duhu konačnog susreta na nebesima. Bilo bi zanimljivo zaviriti u naša srca

i pogledati koje su nam bile novogodišnje želje i molitve. Je li u njima na prvom mjestu bio naš ego, naše osobno zdravlje, naša osobna sreća, blagostanje i blagoslov? Jesmo li se sjetili gladnih, žednih, siromašnih, bolesnih i utamničenih? Jesmo li molili milosni dar raspoznavanja Isusa „u jednomu od ove moje najmanje braće“ (Mt 25, 40)? Jesmo li se sjetili poželjeti i moliti da svi ljudi na svijetu imaju jednake šanse u djetinjstvu, školovanju, odrastanju i životu? Jesmo li se spremni zalagati za takovo društvo bez obzira na osobnu žrtvu i eventualne posljedice?

U vremenu pandemije koronavirusa često čujemo da su naši liječnici i bolničko osoblje na prvoj crti borbe protiv širenja zaraze te opasne bolesti. Oni to zaista i jesu. Zbog toga im trebamo iskazati dužnu hvalu i nagraditi ih za njihovo zalaganje, ali ja bih spomenuo još neke samozatajne osobe koje su na prvoj crti i daleko od svojih obitelji, prijatelja i domovine, a to su naši misionari. Oni danonoćno bdiju da bude što manje gladnih, žednih, bolesnih, utamničenih, obespravljenih i zaraženih te da, s druge strane, bude što više onih koji će čuti Isusove riječi: „Dodite, blagoslovljeni Oca mojega! Primite u baštinu kraljevstvo pripravljeno za vas od postanka svijeta.“ (Mt 25, 34) Naši se misionari suobličuju s Isusom Kristom u nesebičnoj ljubavi i služenju, dajući i vlastite živote za spaspavanje ljudi. Stoga neka nam 2021. godina bude godina zalaganja da što manje djece umre od gladi, godina u kojoj ćemo prepoznavati Krista u potrebitima i odbačenima, godina molitve i potpore, da bi naši misionari bili što uspješniji u evangeliziranju i spasenju svih ljudi.

Pauline Marie Jaricot – duhovna autobiografija

26. svibnja 2020. sveti otac Franjo odobrio je dekret kojim se priznaje čudo koje otvara put k proglašenju blaženom Pauline Marie Jaricot (1799. – 1862.), utemeljiteljice Djela za širenje vjere, prve misijske „društvene mreže“. Pauline je pronašla svoj poziv i svoje mjesto u srcu Crkve. Njezini snovi i kreativna duhovnost teme su serijala U središtu časopisa Radosna vijest za 2021. godinu.

Godine 1800. Pio VII. izabran je za papu. Djelatnosti *Propagande fidei* (tijela odgovorna za evangelizaciju svijeta) u to su vrijeme bile zaustavljene u Francuskoj, nakon građanske revolucije koja je započela 1789. godine padom tvrđave Bastille.

U tom vremenu Crkva u Francuskoj prolazila je teško razdoblje; bila je progonjena, a svećenstvo podijeljeno. S jedne strane bili su svećenici galicijske tendencije (nacionalne), a s druge strane svećenici vjerni Rimu.

Slavni Institut za vanjske misije iz Pariza, koji je u prvim desetljećima 18. stoljeća poslao na tisuće misionara u misijske krajeve, u to je vrijeme poslao samo dvojicu. Bilo je nemoguće otići u misijske zemlje. Crkva je bila proganjana.

Zbog toga se počeo oblikovati katolički laikat. Svoju vjeru laici su izražavali s jedne strane odbacivanjem galikanizma (pokreta u Francuskoj od

XVII. do XIX. stoljeća koji je, polazeći od gorljivog monarhizma, francuskog nacionalizma i privrženosti idejama apsolutne monarhije, zahtijevao veću vlast francuske države nad Katoličkom crkvom na svojem teritoriju), a s druge strane djelima milosrđa, posebno prema „novima siromašnima“, rođenima iz ruševina Napoleonova carstva, a na kraju, dinamičnim misijskim zalaganjem, obilježenim velikom smjelošću.

U tom kontekstu pojavljuje se lik mlade djevojke Pauline Marie Jaricot, čiji će angažman otvoriti neslućene misijske perspektive za univerzalnu Crkvu.

Osobnost Pauline Marie Jaricot danas, kao i jučer, fascinira. Mlada laikinja s jedva 23 godine pokrenut će misijsko djelo širenja vjere. Ne mogavši sama ići u misije, ona oblikuje aktivan organizam koji umrežuje laike, da poput udovice iz evandjelja svojim novčićima i duhovnom potporom učinkovito po-

mažu dragocjenu evangelizacijsku misiju Crkve. Duboko duhovna i prijateljica mnogih redovnika, ostala je uvijek na crti poziva laika, ali ne pasivnih laika, već poduzetnih, aktivnih; ne egocentrično, već na način suradnje i uključivanja. U tome savršeno odgovara idealu laikinje za kojim su kasnije posebno tragali pape Pio XI. i Ivan Pavao II.

Pauline Marie Jaricot rođena je u Lyonu 22. srpnja 1799. godine. Posljednja je od sedmero djece iz obitelji trgovca svilom. Krštena je u tajnosti svojoj doma od svećenika odana Rimu. Njezin brat Phileas imao je tada dvije godine. Njih su dvoje bili nerazdvojni. Kako su odrastali, sanjali su o tome da postanu veliki misionari.

Imala je sretno djetinjstvo i mladost među svojim brižnim roditeljima, u dobrodušnosti i zaštiti svojih braće i sestara. Bila je vrlo živahna djevojčica, „živa životom“, kako je znala govoriti.

Na Cvjetnicu 1816., kad je imala 17 godina, Pauline odlazi sa svojom sestrom Sophie u crkvu sv. Niceta da bi sudjelovala na svetoj misi. Toga je dana župni vikar otac Wurtz propovijedao o „obmanama taštine, svojeg ja i izgleda“. Pauline se osjetila prozvana i upitala je svećenika za savjet što mora učiniti u svojem životu, a on joj je spremno odgovorio: „Predajte se iskreno Gospodinu da bi mogao s vama ostvariti svoje planove.“ Taj će dan ostati u Paulininu sjećanju kao dan njezina obraćenja.

Pauline nakon toga prekida sa svojim dosadašnjim interesima i navikama. Uvidjela je nestalnost i prolaznost ljudskog postojanja te ispraznost svojih ovozemaljskih težnji, koje su joj dotada bile usmjerene na modu, ljepotu i prihvaćanje u imućnim i utjecajnim društvenim krugovima. Počela je posjećivati siromašne i zatvoreni-

Na Cvjetnicu 1816., kad je imala 17 godina, Pauline odlazi sa svojom sestrom Sophie u crkvu sv. Niceta da bi sudjelovala na svetoj misi. Toga dana župni vikar otac Wurtz propovijedao je o „obmanama taštine, svojeg ja i izgleda“. Pauline se osjetila prozvana i upitala je svećenika za savjet što mora učiniti u svojem životu, a on joj je spremno odgovorio: „Predajte se iskreno Gospodinu da bi mogao s vama ostvariti svoje planove.“ Taj će dan ostati u Paulininu sjećanju kao dan njezina obraćenja.

ke, liječila je bolesne i prihvaćala djecu s ulice. Na Božić 1816. polaže zavjet čistoće i svoj život posvećuje angažmanu za Boga i za ljude.

Misije ulaze u njezin duhovni projekt po njezinim snovima da postane misionarka u Kini, koje je odmalena dijelila sa svojim bratom Phileasom, a kasnije još i više, otkad se pridružila Kongregaciji mladića i gospode. To udruženje, gotovo tajnovito, bilo je udruženje pobožnosti i djelovanja, a prikupljalo je pomoć za Institut vanjskih misija iz Pariza, za potrebe misija na Dalekom istoku. Budući da nije mogla otići u misije u Aziju, angažira se u pomaganju misija u Louisiani, u Sjevernoj Americi, gdje

su se nalazili francuski svećenici i biskupi misionari. Ali Paulinina duša sazrijeva i malo pomalo otkriva da je cijela Crkva misijska. Kao što će kasnije reći, „cijela mi se zemlja činila oplodnom prisutnošću božanskog Spasitelja u Presvetom Sakramentu“.

Zato svojemu bratu Philéasu, koji se angažirao u prikupljanju pomoći za francuske misionare u Kini, Pauline odlučno piše: „Moj poziv nije sva se predati toj inicijativi, a ostale zaboraviti...; idem tamo gdje su najveće potrebe ... i veća utjeha za svetu Crkvu.“

Kreativni genij angažirane mistikinje, pionirke svojeg vremena, Pauline Marie Jaricot doveo je tako do osnivanja Djela za širenje vjere.

U našem ovogodišnjem serijalu *U središtu* otkrivat ćemo iz mjeseca u mjesec sve čarobne pokrete duše buduće blaženice koje je zapisala u svojem duhovnom dnevniku.

Pauline Marie Jaricot istinski je model mlade, dinamične i aktivne žene, kontemplativke angažirane u evangelizaciji svijeta.

Njezina poruka i dan-danas je od ključne važnosti za misijsko djelovanje Crkve: najjednostavniji i najučinkovitiji način pomaganja misija nalazi se u zajedničkoj molitvi i zajedničkom djelovanju.

SOLOMONSKI OTOCI
– s. Veronika Čibarić

Novi auto nam je stigao. Doplovio je do našeg otoka Malaite, nakon duga putovanja. Zahvalne smo svim našim dobročiniteljima, prijateljima misija, našim Papinskim misijskim djelima, koja su nam posredovanjem Akcije MIVA (Misijska vozila) poslala novi automobil za potrebe naše misije.

A potrebe su velike. Uz prvotnu i veoma potrebnu svrhu prijevoza bolesnika i trudnica, auto nam služi i u pastoralne svrhe posjeta sela, prijevoza svećenika do malih zajednica u našoj župi te pastoralnog rada s mladima. Zbog klimatskih uvjeta, čestih kiša, vlage, jakog sunca i loših puteva, bila je prijeka potreba zamijeniti stari, istrošeni auto novim i sigurnijim. Automobilom dolazimo do kuća bolesnika, do bolnice, kroz rijeke i tropsku šumu dolazimo do malih, zabačenih sela susresti djecu, mlade, stare i bolesne, susresti se s njima i moliti s njima.

Molitva koja se veoma često čuje i zaziva u autu i u mjestima do kojih dođemo jest: „O, Marijo bez grijeha začeta, moli za nas koji se tebi utječemo!“ Redovito uz tu molitvu dođe i čudotvorna medaljica. Bolesnima bude utjeha, trudnicama pouzdanje u pomoć one koja je Majka svih nas, a djeci i mladima obećanje: oni koji ju s vjerom nose oko vrata dobit će brojne milosti.

I nije slučajno – novi nam je automobil stigao na prvi dan devetnice Čudotvornoj Gospi, a blagoslovljen je na sam dan blagdana, koji mi u našoj družbi posebno slavimo. Čudo, čudo!

I još nešto. Tih dana u Bumi svećenici iz dviju biskupija imali su godišnje duhovne vježbe, zajedno s našim biskupom Peterom. I tom prigodom biskup je blagoslovio naš novi automobil. Čudo, uistinu.

Hvala vam, dobri naši. Hvala svima vama koji ste na bilo koji način pridonijeli Akciji MIVA. Od srca! Neka Nebeska Majka u ovom vremenu neizvjesnosti i čekanja nove nade izlije na ovaj svijet svoje milosti.

Zahvalne vam sestre milosrdnice, misio- narke sa Solomonskih Otoka

Novi auto je „doplovio“ na Solomonske Otoka

U Haitiju proslavljen 130. rođendan družbe Služavke Malog Isusa

HAITI

– s. Liberija Filipović
i s. Ana Uložnik

Dana 24. listopada naša družba proslavila je blagdan sv. arkanđela Rafaela, zaštitnika družbe, i svoj 130. rođendan. Zbog pandemije koronavirusa slavlje toga velikog rođendana obilježeno je samo unutar naših zajednica slavljem sv. mise i druženjem kod obiteljskog stola.

S obzirom na situaciju pandemije, i mi smo u Haitiju odlučile da rođendan proslavimo samo slavljem sv. mise te druženjem kod obiteljskog stola s redovnicama kćerima mudrosti, kod kojih stanujemo, i našim svećenicima iz župe. Kad su svećenici čuli da družba slavi 130. rođendan, rekli su da je to značajna obljetnica i da ju svakako trebamo obilježiti s narodom. Oni su organizaciju slavlja preuzeli na sebe te zajedno sa župljanima sve organizirali. Svi su živjeli za tu svečanost i u samo četiri dana priredili nam veliko slavlje.

Primjer ljubavi prema siromašnima

Na sam dan osnutka družbe slavljena je svečana sv. misa, koju je predslavio vlč. Dunes Raymond, kapelan, u koncelebraciji s vlč. Bonifaceom Senatom, župnikom. Misno slavlje lijepim je pjevanjem uzveličao zbor „Prijatelji Isusa i Marije“. A bilo je i onih koji su se pobrinuli da i crkva bude svečano dekorirana. (Crkva ove župe srušena je u potrebu i nova je izgradnja. Trenutno se

sv. misa slavi u školskom dvorištu, koje je natkriveno i prilagođeno za bogoslužje.) Vlč. Dunes lijepo je propovijedao o ljubavi prema bratu čovjeku i prepoznavanju Krista u drugima – u potrebitima. Lijepo je povezao i našu karizmu s evanđeljem, nadodavši da smo mi, časne sestre služavke Malog Isusa, njima svima primjer ljubavi prema siromašnima. Posebno je naglasio da nesebičnim služenjem siromasima u Azilu i u župi drugima bivamo poticaj da i oni budu bliže onima koji više trpe. Na kraju sv. mise s. Ana u kratkim je crtama predstavila našu družbu te zahvalila župniku, kapelanima, redovnicama i vjernicima na njihovoj suradnji i pomoći koju nam pružaju u našem misijskom služenju. Nakon nje, vjernicima se obratio župnik, koji je rekao da je posebno sretan da mi danas slavimo 130. rođendan družbe u njihovoj Župi uznesenja BDM u Petit Goaveu i zaželio nam je da još mnogo rođendana proslavimo u Haitiju. Zahvalio je nama sestrama na odazivu da dodemo služiti siromahe u to mjestu. Naglasio je da je azil od kuće u koju su ljudi nerado navraćali sada postao oaza odmora, mira i spokoja, jer smo ga mi redovnice „preobrazile“ svojim nesebičnim služenjem. Nakon svečane sv. mise svim prisutnima podijelili smo sličice s molitvom sv. Rafaela i počastili ih bombonima.

Svjedočanstvo o družbi

Slavlje se nastavilo i u nedjelju. Ranu svetu misu u šest sati predslavio je vlč. Boniface Senat, župnik. I pod tom sv. misom molio je za našu družbu te progovorio o našem misijskom djelovanju u župi. Na kraju mise zamolio je s. Anu da i taj dan okupljenim vjernicima kaže nešto o našoj družbi, jer većina vjernika nije bila na jučerašnjoj svečanoj sv. misi.

Vjernici su s puno zanimanja slušali o našoj družbi i karizmi. Posebno su se obradovali i popratili pljeskom kad su čuli da je naša zajednica odlučila ostati u mjestu Petit Goave. Župnik im je rekao da smo kupile zemljište i da ga sada ograđujemo. Preporučio je župljanima da mole za nas sestre redovnice, da nas prati Božja providnost, da bismo što prije napravile svoju kuću te i dalje, u još većem broju, mogle pružiti pomoć potrebitima.

Slavlje se nastavilo oko obiteljskog stola u kući za siromahe, koju ovdje nazivaju azil. Vjernici su posebno ostali dirnuti kad su čuli da mi naše slavlje želimo slaviti sa siromasima u azilu. To im je bilo nepojmljivo, ali su se zbog toga još više uključili u organizaciju slavlja. Pripremili su ukusne haićanske specijalitete te puno toga posudili (sude, stolove, stolnjake, stolice, šator, pojačalo,

DR KONGO
– s. Samuela Šimunović

Na put ću ti poslati svojeg anđela

mikrofone itd.). To nas je zaista ugodno iznenadilo.

U Haićana nema slavlja bez glazbe i pjesme. Za to su se pobrinuli mladi, članovi Pastoralna mladih. Oni su pripremili i izveli veseo program, s lijepim pjesmama i oduševili sve prisutne, a ponajviše naše siromahe, koji su na tom slavlju prvi zaplesali. Nakon toga veselju nije bilo kraja. Siromasi su samo ponavljali da to slavlje nikada neće zaboraviti jer smo mi slavile zajedno s njima i dovele u azil mnogo ljudi.

Sretne smo te Bogu i dobrim ljudima zahvalne da smo mogle 130. rođendan naše družbe proslaviti tako lijepo, a da to nismo ni planirale. Nismo mogle ni sanjati o tako lijepu slavlju, ali naši dobri i revni župi suradnici pobrinuli su se da taj dan bude nezaboravan za sve one koji su bili na slavlju.

Neka sve bude Bogu na slavu i neka Mali Isus još jače živi u srcima svih nas!

Kad sam počela voziti auto u DR Kongu, jasno su mi rekli: „Čuvaj se da ti se ne dogodi prometna nesreća, da ne ozlijediš ili, ne daj Bože, koga usmrtiš. Kada tko koga usmrti u prometnoj nesreći, ljudi zapale i vozača i auto. A misionar, ako uspije pobjeći, napušta zemlju.“ To je strašno! Zbilja, ljudi ako dožive nesreću, umjesto da pomognu ozlijeđenoj osobi, bježe s mjesta nesreće da spase svoj život.

Gospa moja, daj da živi!

Jednog dana iz bolnice u Nyantendeu nazvao me laborant s molbom: „Sestro, možete li nam pomoći i dati dozu krvi. Jednoj se mami zakomplicirao porod te je izgubila dosta krvi, u rizičnom je stanju. Možete li doći što prije? Hitno je!“ Rekla sam: „Dolazim, ali znate koliko može potrajati dolazak iz Bukavua u Nyantende.“ Naime, kad je sve dobro, vožnja može potrajati 30 minuta, ali ako je na putu gužva, onda

sat i više.“ „Sestro požurite se, moraju je hitno operirati“, odgovorio mi je bolničar.

Sjela sam u auto, upalila svjetla upozorenja i počela voziti. Voziti brzo kroz naselja rizično je i nemoćuće. A u ušima mi je odzvanjalo: „Sestro požurite!“ Važno je da dođem na vrijeme, nečiji život je u pitanju, mogu pomoći spasiti ga. Uz put, koji je inače glavni, ima ljudi kao u priči te pri vožnji treba biti dobro sabran. Negdje na pola puta, gdje uz cestu ima puno trgovaca koji prodaju hranu i potrepštine za domaćinstvo, jedna djevojčica istrči mi pred auto. Sledila sam se i zakočila. Djevojčica je pala ispred auta. Nisam bila svjesna jesam li ju udarila autom ili sam to u strahu vidjela. Izišla sam iz auta da ju uzmem u ruke, ali preda mnom se stvorio jedan čovjek, uzeo djevojčicu u svoje naručje i rekao mi: „Sestro ulazite u auto, blokirajte vrata i vozite!“ Srećom, to sam i napravila. Glasno sam doviknula ljudima: „Vozim ju u bolnicu!“ Dva mlada čovjeka dotrčala su i popela se na auto te su se, ne mogavši otvo-

riti zadnja vrata, zakačili za njih i vikali: „Časna sestra je pregazila malu!“ Čovjek koji je držao malu u krilu i sjedio u autu, tješio me: „Sestro, ne paničarite, budite pribrani. To je nesreća. To se dogodi. Dijete je izletjelo ravno pred auto. Ne brinite se, čini se da joj nije ništa. Ima malo krvi na usnici, prepala se, ali to je sve. Ne brinite se! Radio sam u Crvenom križu, dobro ju držim, znam kako treba... Ja sam bio nešto kupovao te sam vidio kako se to dogodilo. Budite smireni, ne gledajte ljude koji su se zakačili za vaš auto!“

Sam Bog zna strah i molitvu koji su mi obuzimali srce. Pred sobom sam samo gledala sliku Gospe Sinjske i ponavljala: „Gospe moja, daj da živi! Učini čudo, daj da živi!“ Kad smo prošli pokraj jedne protestantske bolnice, rekla sam suputniku da idem u našu bolnicu u Nyantende, a ljudi zakačeni na autu počeli su još jače lupati i vikati. Moj suputnik je samo ponavljao: „Sestro, ne slušajte ih, vozite u svoju bolnicu.“

Čim smo došli u bolnicu, laborant je čekao pred vratima s medicinskom sestrom iz rodilišta. Shvatili su situaciju. Djevojčicu su odmah odnijeli na hitni odjel. Dva mlada čovjeka pratila su mene i suputnika. Prvi pregled je pokazao dobre vijesti, a liječnik me ohrabrio: „Sestro, budite bez brige, ništa nije slomljeno, ni pregaženo“, ali ja sam inzistirala: „Molim vas, dobro pogledajte, ima krvi na usnama, ima li kakvo unutarnje krvarenje.“

Malo poslije mi javiše: „Sve je u redu, krv na usnama je od ugriza usnice.“ Kad su ju htjeli otpustiti, molila sam da prenoći u bolnici, da ju prate, de se ne bi što zakompliciralo. Oko bolnice se skupilo puno ljudi, koji su puni gnjeva ponavljali: „Sestra je pregazila malu. Mrtva je.“

Medicinska sestra došla je iz rodilišta, sva u strahu videći moj stres, a opet u velikoj brizi za mladu mamu, pa mi reče: „Sestro, molim vas, ako ikako možete pomoći, hitno je. Izgubit ćemo mamu ako joj što prije ne damo dozu krvi.“ Pošli smo u laboratorij. Molila sam: „O Bože, darovatelju života, smiluj se svima nama! Daj da živi mlada mama, ova djevojčica, i molim te, čuvaj i mene! Eto, htjela sam spasiti jedan život, a umalo sam uništila drugi. Ti daješ život!“ Moj „anđeo“ suputnik još je bio s nama i rekao nam da možemo smiriti ljude, a meni da se ne vraćam istim putem, jer nikad se ne zna kako ljudi mogu reagirati. Zahvalila sam mu. Ne znam ni kako je otišao. Ni za ime ga nisam uspjela upitati.

Moj „anđeo čuvar“

Sestre i liječnici smirili su ljude i objasnili im stanje djevojčice. Pojavila se i njezina baka, koja je s njom tu noć ostala u bolnici. Saznali smo da se djevojčica zove Ashuza i da je netom prije nekoliko dana došla iz sela u grad te se nije navikla na mjesto i život uz glavnu cestu. A dva mlada čovjeka koji su me pratili zakačeni na autu, vidjevši da je djevojčica dobro, zahvalili su za sve što smo učinili i u miru se vratili svojoj kući.

Tijekom poslijepodneva posjetila sam Ashuzu i uvjerala se da je dobro. Medicinska sestra iz rodilišta došla me pozdraviti sa širokim osmijehom: „Sestro, mama je odlično. Može i sama sjesti i stati na noge. Sestro, hvala vam! Umalo da ju nismo izgubili.“ Otišla sam ju posjetiti s krunicom koju sam sve vrijeme čvrsto stiskala u ruci. Krunica je imala medaljicu Čudotvorne Gospe Sinjske. Vidjevši mamu na nogama i radost bolničarke, bila sam

ganuta Božjim čudesima. Kad mi je mama zahvalila za krv koja joj je spasila život, pružila sam joj krunicu rekavši: „Evo, ova je krunica spasila sve nas!“ A ona mi reče: „Sestro, ja sam protestantkinja.“ Pomalo sam ostala tužna, jer meni je ta krunica silno značila, a ona ju je odbila. No bolničarka je uskočila: „Sestro, ja sam katolikinja.“ A njoj sam rekla: „Uostalom, tebi i pripada koliko si se

 ALBANIJA
– sestre Karmelićanke

borila za ovu mamu.“ Uzela ju je s velikim poštovanjem i zahvalnošću – i poljubila ju.

Navečer sam se s bolničarima drugim putem vratila kući. Kad sam sestrama prepričavala što mi se sve dogodilo, tad me počeo spopadati još veći strah od onoga što se moglo dogoditi. Bogu zahvaljujem što u trenutku kad sam izašla iz auta da podignem djevojčicu nisam mislila na strašne priče što se dogodi vozačima koji nesrećom koga pregaze. U mojim molitvama često su prisutni djevojčica Ashuza i moj „anđeo čuvar“, kojemu ni ime ne znam, a bio mi je više nego brat u onome teškom trenutku. Znam, u surovu svijetu ima anđela koji su nevidljivi, ali se pojave i djeluju baš kad je potrebno, a onda tiho nestanu i čine dobro gdje drugdje.

Sjećajući se opisanog doživljaja, još uvijek se u meni isprepleću osjećaji straha, utjecanja Gospi, blagost i smirenost mojeg suputnika, žrtva i radost bolničarke... Sve skupa čudesni trenutci života! Vjerujem da su anđeli u našim životima došli po molitvama nama dragih ljudi. Zato, dragi čitatelji, preporučam sebe i sve misionare po svem svijetu vašim molitvama. I vi ste naši anđeli čuvari, naša čudesna zaštita i snaga u življenju i naviještanju radosne vijesti koja Život nosi. Hvala vam!

Sve prolazi, samo Bog ostaje isti

Dragi prijatelji i podupiratelji misija, mir vam i radost od Isusa!

Sve vas srdačno pozdravljamo iz Zemlje Orlova! Samo ime Albanije (Shqipëria – Zemlja Orlova) podsjeća nas na naš poziv da uvijek imamo oči i srce uprte u visine, u Gospodina!

I kako naša sveta majka Terezija Avilska lijepo i jednostavno kaže: sve prolazi, samo Bog ostaje isti.

Upravo zbog toga što na ovoj zemlji sve prolazi, trudimo se svojim životom, molitvom i susretima pomoći ljudima da ovo ovdje prolazno žive kao u vječnosti, dakle u radosti i ljubavi. Ono što svakodnevno primamo od Gospodina radosno darujemo drugima.

U tom našem apostolatu osjećamo veliku molitvenu podršku od svih vas. Hvala vam! Mi se sa svoje strane trudimo uzvratiti vam svojim molitvama.

Svakodnevno doživljavamo kako Gospodin jednostavno izliva blagoslove na nas, na sve one koje dolaze u naš dom i na sve one za koje molimo. Svakako, blagoslovi koji prolaze križ i patnju.

Rastanak s našom sestrom

Našu zajednicu Gospodin je pohodio velikim križem na sam Veliki utorak. Naša s. Drita (29 godina), perući prozore na našoj crkvi, doživjela je izljev krvi u mozak te pala s ljestava i toliko se povrijedila da je odmah pala u komu. Veliki tjedan zaista smo proživljavale s Isusom. Unatoč bezbrojnim molitvama diljem svijeta Isus je pozvao svoju zaručnicu k sebi na sam Veliki petak, a sutradan, na Veliki subotu bila je pokopana. Kako je s Isusom bila sjedinjena za života, tako ju je Isus htio potpuno suobličiti sebi i u smrti, ukopu i uskrsnuću. Iako je s. Drita bila mlada i tek

šava njihove molitve. I dalje nam dolaze svakodnevno pojedinci i razne skupine.

Susret mladih

U srpnju smo susrele skupinu mladih. Susret s njima mogle bismo nazvati Uskrs u

srpnju.

50-ak mladih obavljali su duhovne vježbe i voditelji su odlučili i jedno popodne provesti u karmelu. Taj susret s nama imao je kao temu razne ovisnosti. Naša poglavarica časna majka Marija vrlo je jednostavno, konkretno i duboko govorila o uzroku ovisnosti te o raznim ovisnostima o telefonu, internetu, hororim i pornografskim filmovima, o raznim dijaboličkim igricama, odjeći, novcu i dr. Mladi su slušali vrlo pažljivo i na kraju su se svi zajedno odriicali u ime Isusovo svih ovisnosti. Bilo je predivno i ganutljivo vidjeti mlade kako se svim srcem odriču raznih navezanosti i odlučuju da će se dobro ispovjediti. Na kraju su spontano svi dolazili po blagoslov i svaki je imao potrebu reći navezanost s kojom se bori ili koje dosada nije bio svjestan. Dok su oni dolazili časnoj majci po blagoslov i povjerali svoje probleme, mi smo pjevali uskrsne pjesme. Bilo je kao da se zaista nebo spustilo u onu našu dvoranu. I taj susret nam je pokazao da su današnji mladi otvoreni i da vole „tvrdnu hranu“ ako im se ponudi u ljubavi i istini. Mnogi su se poslije javili: „Sestro, od našeg susreta nisam gledao pornografske filmove.“ „Više se ne bojim koronavirusa.“ „Više nisam na internetu do tri sata u noći.“

Prvo zvanje iz biskupije

Slava i hvala Isusu za sve što čini! Slava i hvala Isusu za naše mlade!

I opet jedan lijepi doživljaj koji smo primile od naše najmlađe sestre – njezino darivanje Gospodinu po privremenim zavjetima. S. M. Terezija od Djeteta Isusa i Okrvavljenog Isusova Lica (Flavija Peci) prvo je zvanje iz naše biskupije. Poziv da bude karmelićanka osjetila je s 14 godina, kad nas je prvi puta posjetila sa svojom obitelji. Dok smo zajedno molili, osjetila je u srcu sigurnost da je to njezin dom. Budući da je bila premlada za ulazak, trebala je čekati četiri godine i nakon završene srednje škole mogla je slijediti Isusa u karmelićanskom zvanju te doći u svoj dom. Euharistijsko slavlje predvodio je naš biskup, a vjernici rodne župe s. Terezije ispunili su crkvu. Hvala Gospodinu što ne prestaje zvati osobe da ga slijede izbliza, a mi molimo da srca svih onih koji su pozvani Duh Sveti zapali ljubavlju, da bi se mogli odazvati pozivu Gospodnjem i da bi bili gorljivi svjedoci njegove ljubavi!

Dvije djevojke koje su se odazvale Isusovu pozivu i došle ga slijediti u karmel, Marta i Jolanda, preporučamo u molitve da rastu u milosti, vjernosti i radosti što pripadaju Isusu.

Dragi naši prijatelji, evo podijelile smo s vama samo jedan mali dio onoga što živimo. Gospodin dijeli milosti u obilju i zato smo mu od srca zahvalne. A zahvaljujemo od srca i svima vama na molitvenoj i materijalnoj pomoći. Gospodin vas blagoslovio i dao vam dubok mir, radost, vjeru i snagu da možete svjedočiti za njega ondje gdje živite!

je prošlo dva mjeseca od položenih privremenih zavjeta, sazrela je za Nebo. Njezina velika želja posljednjih godina bila je što prije otići i biti zauvijek s Isusom. Osobito je voljela Srce Isusovo i euharistiju i u jednoj je od svojih pjesama napisala da želi biti živa euharistija. Zbog toga je veoma trpjela kad su bile zabranjene mise s narodom. Iako smo mi imale svaki dan svetu misu, znala je reći da je to prevelika patnja, da više ne može izdržati. Čak je, gledajući jednu snimku gdje su vjernici okružili crkvu moleći da mogu sudjelovati u misi, rekla našoj poglavarici: „Majko, kad bi se i tu organiziralo nešto takvo, da se čim prije dopusti vjernicima sudjelovati na sv. misi, jer je previše patnje.“

Bog je čuo njezine goruće želje i uzeo ju k sebi. Ovozemaljski rastanak s našom dragom sestrom bio je veoma težak, ali smo odmah osjetile njezinu brigu i blizinu – blagoslov koji nam Gospodin daje po njezinim molitvama, duhovnu blizinu koja nije ništa manje realna od tjelesne, odnosno, još je realnija. Po našoj s. Driti još smo se više vezale uz nebesku Crkvu i još dublje živimo misterij Crkve, koja je jedna ovdje na zemlji, u čistilištu i u nebu.

Naš samostan i crkva i dalje su mjesta u koja se hodočasti te upravo zbog velike vjere koju vjernici imaju u naše molitve Gospodin često čudesno usli-

Kamo god ti želiš, kako ti želiš i kada to želiš!

S. Zlata Vrbić redovnica je Družbe kćeri milosrđa TSR-a sv. Franje. Rođena je 1. listopada 1951. u mjestu Biljačić, kod Zavidovića (BiH). Prve zavjete položila je 12. rujna 1970. godine, a vječne je položila 6. kolovoza 1976. godine u Blatu na Korčuli.

Za vrijeme dok je boravila u Vrhovnoj kući u Rimu i studirala na drugoj godini učiteljske škole, poglavari ju šalju u misije u Čile, u Južnu Ameriku, kamo je i otišla 2. veljače 1972. godine.

Predanje u Božje ruke

? Sestro, recite nam štogod o sebi!

! U petnaestoj godini života obična sam, živahna djevojčica, sa završenim prvim razredom gimnazije. Na neki čudesan, brz i tajanstven način, čula sam jedan glas koji me pozivao da dođem u samostan; mene i dvije moje prijateljice. U to se vrijeme u našoj Bosni rijetko mogla vidjeti redovnica. **Božja providnost** ipak je sve predvidjela i uredila. I tako je, poslije žarke molitve koju nam je preporučio **župnik**, kojemu smo otkrile svoju želju, sve bilo **uređeno** i mi smo 2. listopada 1967. godine stigle u Družbu kćeri milosrđa u Blato na Korčuli, koju uopće nismo poznavale. **Što se mene tiče**, sljedeće godine primljena sam u prvu godinu novicijata, a drugu godinu, s još 10 novakinja, nastavila sam u Vrhovnoj kući u Rimu, gdje sam tijekom godinu i pol također ostala u junioratu.

? Bl. Marija od Propetog Isusa Petković, utemeljiteljica vaše družbe, vrlo je poznata...

! Imala sam mogućnost upoznati rad naših sestara u četiri zemlje Latinske Amerike u kojima sam djelovala (Čile, Peru, Argentina i Paragvaj) i s radošću i zahvalnošću mogu reći da se svugdje poučava **život** naše utemeljiteljice i širi pobožnost prema blaženici, počevši u našim školama, među učenicima i njihovim roditeljima, kao i na svim drugim apostolskim poljima gdje su sestre prisutne.

? Što sve radite i kako pastoralno djelujete u Čileu?

! U Čileu smo još uvijek tri sestre Hrvatice, ali i 13 sestara Čileanki, u tri redovničke zajednice. Ostale dvije misionarke Hrvatice na jugu su Čilea, s. Adelina u Maipuu i s. Fides u Castro Ciloeu, a ja već godinu i pol djelujem u mjestu San Enrike, koje pripada Cimbarongu, a udaljeno je od glavnog grada Santiaga oko 180 km prema jugu. Naj-

veći dio mojeg djelovanja u Južnoj Americi posvećen je **školskomu** odgoju djece i mladih, počevši od raznih radionica, pa sve do predavanja u srednjoj školi, koju u Hrvatskoj nazivamo gimnazijom. Isto tako po potrebi Družbe **obavljala** sam dužnosti upraviteljice u našim školama, bila odgovorna za pastoralni rad u školama i po mogućnosti rado pomagala u župnim djelatnostima. Također sam bila odgovorna u više navrata za odgoj naših kandidatice. Sve te i mnoge druge obveze prihvaćala sam kao volju Božju i nastojala ih izvršavati s **ljubavlju i odgovornošću**. Nije uvijek bilo lako ići naprijed, ali uz mnogo molitve, odricanja i djetinjeg predanja u ruke dobrog Nebeskog Oca i drage Majke Marije Bog se uvijek proslavlja.

Misionarka u četiri zemlje

? Osim u Čileu, djelovali ste i u Peruu, Argentini i Paragvaju. Koje su posebnosti vašega pastoralnog djelovanja?

! U Peruu sam u tri navrata djelovala ukupno 12 godina. Pretežno sam radila u školi, u našem sirotištu, a u zajednici sam vršila mnoge praktične i domaće dužnosti. Posebnost pastoralnog rada u sirotištu jest odgoj naših šticećenica i briga o njima, kojima je najpotrebitija ljubav, da se osjete voljene od koga, a ujedno ih nastojimo poučiti o posebnoj Božjoj ljubavi, koju mnoge od njih nisu poznavale prije dolaska u sirotište. U toj zajednici doživjela sam i shvatila kako se očituje velika providnost Boga, našega dobrog Oca, koji se brine za sve nas, a posebno za one malene, odbačene i mnogo puta zaboravljene. No Gospodin, kao brižna majka, misli na svoju djecu.

U Paragvaju sam djelovala devet godina, od 1994. do 2003. godine. Bilo je to veoma lijepo iskustvo. U toj provinciji veoma je proširena pobožnost prema našoj blaženoj utemeljiteljici. Svake se godine organiziraju mjesečne lokalne misije, razni tečajevi za redovnice i laike koji rade s njima te za Franjevačku mladež. Narod je vrlo pobožan, jednostavan, darežljiv i čuvar svojeg jezika i kulture. Ondje sam se duševno obogatila i stekla veliko iskustvo kao kršćanka i redovnica.

U Argentini, u mjestu Caserosu, djelovala sam svega godinu i pol i bila odgovorna za odgoj mladih kandidatica te pomagala u kućnim radovima. To mi je vrijeme isto tako poslužilo da se duhovno okrijepim i otkrijem kako dobar Bog vodi moj život.

A u Čileu sam gotovo 28 godina. Tako sve zajedno, ako zbrojimo, to je gotovo 49 godina djelovanja u Južnoj Americi. Zahvaljujem Isusu i dragoj Nebeskoj Majci, koji su cijelo vrijeme pratili moje korake, podizali me u mnogim padovima i uvijek pokazivali pravi put.

? Dan ima samo 24 sata, a vaše su obaveze mnogobrojne. Kako organizirate svoje vrijeme?

! Mogu reći da se vrijeme samo organizira, gotovo automatski, kada imate svakodnevne školske obveze. Svakako, svaki dan započinjem molitvom, a onda slijedi doručak, odlazak u školu i prihvaćanje

izazova dana. Iako zbog trenutačne situacije nemamo učenike prisutne u školi, čini mi se da imamo još veću odgovornost doći do naših učenika i doznati kako ide njihov napredak, poteškoće, problemi, bolesti i slično. Pripremamo školske uvjete za mogući početak nastave u ožujku iduće godine. Ne ide nam lako, ima puno prepreka, ali s pomoću Božjom idemo naprijed. Svakog dana u dvanaest sati molim s osobljem, a u sedam i pol navečer molim sa župljanima u našoj župnoj crkvi u mjestu San Enrike, posvećenoj Gospi Karmelskoj.

Sekularizam u Čileu

? Prošlo je 48 godina otako ste napustili Hrvatsku i otišli u misije. Najviše vremena ste u Čileu. Koliko se današnji Čile razlikuje od Čilea u koji ste bili došli?

! Čile danas nije onaj isti koji sam upoznala prije 48 godina. Potpuno se promijenio, materijalno, društveno, politički, a posebno duhovno. Svakim danom situacija je sve teža i teža, sekularizam je primjetan na sve strane. Ono što je dobro i korisno za dušu danas se relativizira. grijeh kao da ne postoji. Puno je droge među mladima, roditelji su očajni. Rad u školama puno je teži i zahtjevniji. Individualizam je sveprisutan. Narod se udaljio od Boga i njegovih zapovijedi. Pale se čak i crkve. Po gradovima, svakim danom, sve češći su prosvjedi na ulicama.

No, nije sve crno. Vjerujemo u bolje sutra. Naša žrtva života sigurno će tomu pridonijeti. Čileanski narod

? voli Boga.

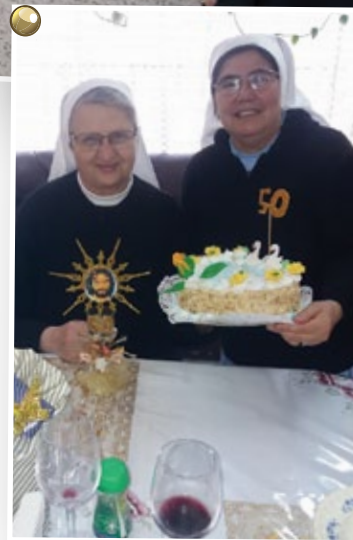
! Kako vama i vašim sestrama mi odavde možemo pomoći?

Najviše smo potrebite vaših molitava. Ako se nađe i pokojni novčić koji će usrećiti naše siromahe, bolesne i potrebite, bit ćemo prezadovoljne.

? Kako živjeti svoje misijsko poslanje?

! Za mene je misionar svaki čovjek, jer svaki je sposoban voljeti, pomagati, žrtvovati i moliti za drugoga. Svi smo, gdje god bili, misionari.

Razgovarala Ines Sosa Meštrović

Piše o. Vatroslav Halambek, SJ

**Molimo da nam Gospodin
dade milost živjeti u plodnu
skladu s našom braćom i
sestrama drugih religija,
moleći se jedni za druge,
otvoreni svima.**

Oni koji molitveno prate Papu možda će se prisjetiti da smo u rujnu prošle godine molili za pravedno upravljanje resursima našeg planeta Zemlje i da je to poticaj da produbimo spoznaje koje nam Sveti Otac nudi u svojoj enciklici *Laudato si'*. Sada pak, na početku ove godine, Papa nas želi potaknuti da molitvom podupremo njegovu želju za sveopćim bratstvom u socijalnoj enciklici *Fratelli tutti*. Oba su naslova nadahnuta dušom sv. Franje i njegovim tekstovima. To i sam Papa ističe u uvodnim mislima enciklike, dodajući da je za to dobio poticaj i od carigradskog patrijarha i od muslimanskog imama iz Abu Dabija.

Promišljanja ljudi u vezi s tom Papinom enciklikom, kao, uostalom, i promišljanja glede drugih Papinih dokumenta ili postupaka, vrlo su različita i odražavaju mišljenja

i stajališta onih koji ih iznose. Prve su reakcije na encikliku *Fratelli tutti* uglavnom sociološke naravi. Pritom se zaboravlja, premda je to socijalne enciklike, da je ona ipak dokument jednog Pape te ga valja promatrati kao vjernički dokument, pa i u sociološkom ozračju. Upravo je ta vjernička podloga enciklike njezino bogatstvo i istinska opravdanost. A zar pritom nije riječ o ljubavi prema Bogu i bližnjemu, o ljubavi prema neprijateljima? Što nam o tome mogu reći misionari, koji idu često nepoznatim narodima? Što nam mogu reći toliki izvrsnici (njih obično nazivamo svetcima) o ljubavi prema siromašnima, bolesnima, odbačenima u različitim narodima? Kad s tog vidika promatramo čovječanstvo, onda vidimo da su upravo takvi izvrsnici pomogli svemu svijetu u sveopćem dozrijevanju ljudi i međusobnu prihvaćanju, ako se samo prisjetimo

velikog misionara u Kini isusovca Riccija, koji je uživao sveopće simpatije upravo zbog izvornog shvaćanja prijateljstva.

No mogla bi se dodati još jedna stvar koja nam lako može promaknuti s obzora dok se zanosimo univerzalnom ljubavlju prema čovječanstvu, prema neprijateljima. Riječ je naime uvijek o konkretnim ljudima, pojedinim osobama, bilo kojeg naroda ili rase, pa i onima s kojima živimo pod istim krovom. Takve sv. Pavao naziva „domaći u vjeri“. Zanoseci se za sveopćom ljubavi, lako se zaboravlja konkretnost. Na to Papa upozorava. Odatle se širi pogled prema ljudima drugih vjera i uvjerenja, koje jednako možemo nazivati braćom i otvorenošću prema Bogu moliti jedni za druge. A moliti za druge, jednostavno, znači iskreno željeti drugima svaki Božji blagoslov.

HEART
TO
HEART

AZIJA / JUŽNA KOREJA

KEVIN O'ROURKE

Doprinos misionara korejskoj književnosti, između evangelizacije i kulture

Otac Kevin Laurence O'Rourke, irski misionar Družbe svetog Kolumbana, umro je 23. listopada, u dobi od 83 godine, u Seulu. Preveo je više od 2000 korejskih književnih djela na engleski jezik. Njegov misionarski rad na polju kulture, sveučilišnog obrazovanja, poezije i književnosti ostat će zauvijek urezan u povijest Crkve u Koreji. Bio je misionar i istraživač, potpuno uronjen u korejski kulturni kontekst, primajući razne nagrade za svoj doprinos korejskoj književnosti. Primio je i Državnu nagradu za korejsku književnost 1989. godine za svoje prijevode korejskih pjesama, a zbog zasluga dodijeljeno mu je i korejsko državljanstvo 2007. godine.

Otac Kevin Laurence O'Rourke rođen je Cavanu, u Irskoj, 1939. godine. Kao mladić ulazi u misijsku

Družbu svetog Kolumbana. Zaređen je za svećenika 1963. godine. Nakon toga poslan je u misije u Južnu Koreju, gdje je započeo svoju pastoralnu službu kao župni vikar u Župi Soyangro, Chuncheon, u provinciji Gangwon. Tijekom boravka u Južnoj Koreji pokazivao je veliko zanimanje za korejsku kulturu i književnost, kojoj se posvetio i koju je studirao. Godine 1982. postao je prvi stranac koji je na Sveučilištu Yonsei doktorirao korejsku književnost, a istodobno je počeo predavati na Sveučilištu Kyung Hee.

Otac O'Rourke preveo je razne zbirke korejske poezije, romane i druga književna djela na engleski jezik. Osim prevodenjem djela moderne književnosti bavio se i uređivanjem i prijevodom djela tradicionalne korejske književnosti. Među

raznim dobivenim priznanjima bio je dobitnik i književne nagrade *Daesan*, a 1971. godine osvojio je drugu nagradu za prijevod *Korea Timesa*.

U svojim je riječima i poukama uvijek iskazivao svoje veliko poštovanje prema korejskoj kulturi i povijesti, mentalitetu, karakteru, snazi i mudrosti te ostalim karakteristikama koje proizlaze iz književnih tekstova tijekom cjelokupne povijesti korejskog naroda. Odao je počast i posvjedočio kako je svojom postojanošću korejski narod prihvatio poruku evanđelja u svoju kulturu.

Crkva u Koreji odala mu je počast na Korejskome katoličkom sveučilištu, a po njegovoj posljednjoj želji, njegovi posmrtni ostatci počivaju u Koreji, u njegovoj drugoj domovini, u blizini kuće Družbe svetog Kolumbana u Seulu.

Akcija Svetog oca za najugroženije u misijama

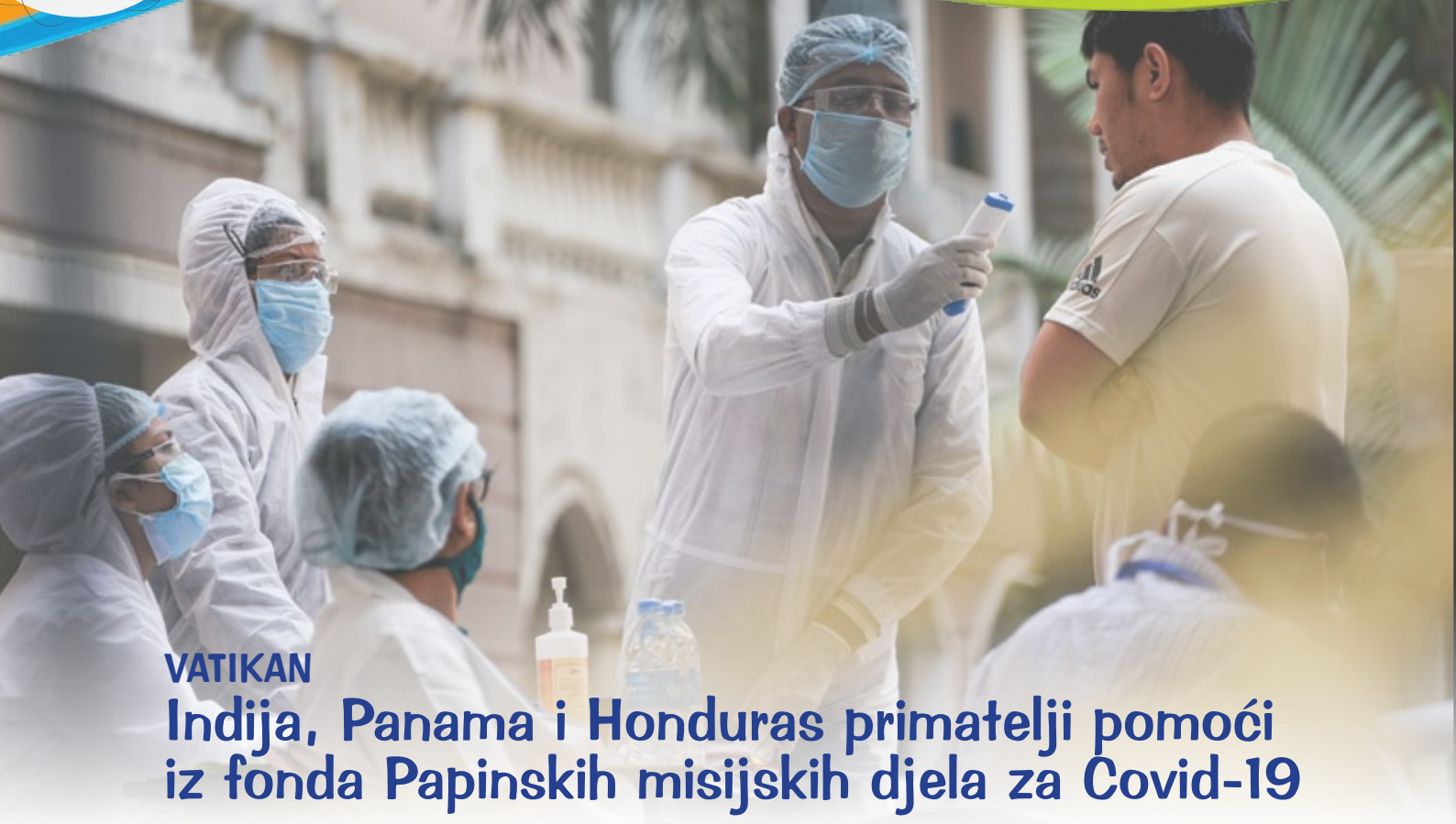
Sveti otac Franjo u travnju ove godine osnovao je hitni fond u sklopu Papinskih misijskih djela kako bi pomogao ljudima i zajednicama koje su bile tragično pogođene širenjem Covid-19.

Sredstva iz ovog fonda za hitne slučajeve koristi se za praćenje pogođenih zajednica u misijskim zemlja-

ma kroz strukture i institucije Crkve, prema karizmi Papinskih misijskih djela. Papa Franjo nije samo osnovao ovaj fond, već je dao i prvi prilog u iznosu od 750 000 američkih dolara te je pozvao sve mjesne Crkve i pojedince, koji imaju mogućnosti i želje pomoći, da doprinesu ovom Fondu kroz Papinska misijska

djela svoje zemlje. Do sada je, putem crkvenih struktura i institucija, izravno misijskim zemljama poslana pomoć za 229 intervencija provedenih u 41 misijske zemlje. Uplaćeno je za zemlje Južne Amerike 212.500 USD, Afrike 1.005.000 USD i Azije 228.100 USD. Hvala svima koji pomažu ovu akciju.

VATIKAN

Indija, Panama i Honduras primatelji pomoći iz fonda Papinskih misijskih djela za Covid-19

U ovo vrijeme pandemije Covid-29, Crkva u Indiji pružila je pomoć nekoliko milijuna ljudi, posebno najsiromašnijim i onima u osjetljivim uvjetima. Indijski kršćani odgovorili su velikodušno i predano hitnoj situaciji unatoč njihovom broju - 2,5% od 1.298.041.000 stanovnika. Kao i drugdje u svijetu, *lockdown* zbog širenja virusa rezultirao je gubitkom posla i minimalnim sredstvima za život velikog broja radnika, imigranata i siromašnih. Tisuće imigranata našli su se neočekivano u različitim dijelovima zemlje našli su se bez hrane i skloništa. Župe i vjerske zajednice mobilizirale su se kako bi prikupile donacije i sredstva koja će se podijeliti svakodnevne obroke i osnovnu robu tisućama ljudi, cijelim obiteljima, starijim osobama, siromašnima, domaćem stanovništvu, imigrantima, uličnoj mladeži, beskućnicima i ranjivijim skupinama ljudi.

Dugo razdoblje pandemije značilo je i izvanrednu akciju za lokalne crkve u Indiji i suočavanje s nepredvidivom situacijom. Velikodušnost i zalaganje katoličkih zajednica očito-

vali su se prema svima, bez diskriminacije, što je uključivalo smanjenje i onako oskudnih ekonomskih resursa kojima su raspolagali za razvoj njihovih uobičajenih aktivnosti evangelizacije, pomoći i promociji ljudi. Putem Hitnog fonda koji je papa Franjo uspostavio u sklopu Papinskih misijskih djela za potrebe izazvane situacijom Covid-19 unutar Crkava na teritorijima misija bilo je omogućeno pomoći biskupijama i župama.

Najnovija pomoć iz Fonda za hitne slučajeve Covid-19 Papinskih misijskih djela poslana je raznim biskupijama u Indiji: biskupiji Daltonganj kao pomoć u kupnji i distribuciji školskog pribora namijenjenog djeci i za tekuće troškove 23 župe; biskupiji Khunti za aktivnosti obuke, sastanke i seminare; biskupiji Jalpaiguri za formiranje putem Interneta; biskupiji Baruipur za potporu najpotrebitijima i najugroženijim obiteljima; nadbiskupiji Patna i biskupiji Kohima da se lakše suoče s različitim potrebama koje su nastale kao rezultat pandemije; biskupiji Purnea za potporu obrazovnim aktivnostima i biskupiji Aizawl za stručno os-

posobljavanje mladih iz plemenskog stanovništva.

Južna Amerika je također dugo pogođena pandemijom, a lokalne su Crkve na izmaku, nakon što su dugo nastojale ublažiti patnju velikog broja ljudi. Nažalost, i prije širenja Covid-19 u mnogim je zemljama nesigurnost bila uobičajena, kao i nedostatak zdravstvenih i prihvatnih struktura, tako da su učinci donesenih mjera predostrožnosti zbog Covid-19 dodatno pogoršali situaciju. U Panami je hitni fond Papinskih misijskih društava poslao pomoć biskupiji Colon-Kuna Yala i Teritorijalnoj prelaturi Bocas del Toro kako bi im se pomoglo u ispunjavanju njihovih potreba nastalih zbog Covid-19. I u Hondurasu je ista dramatična situacija na dnevnom redu. Pomoć koja se šalje biskupiji La Ceiba koristit će se za potporu župama, koje su sada uskraćene za resurse, kao i za svećenike i obuku redovnika i laika. Pomoć koju je Papinski misijski fond za hitne slučajeve poslao biskupiji Trujillo koristiti će se za potporu 1.000 obitelji u četiri zajednice.

Agencija Fides

Zahvalnica misijskoj volonterki za 2020. godinu

Povodom obilježavanja Međunarodnog dana volontera vlč. Antun Štefan je u ime Nacionalne uprave Papinskih misijskih djela u Republici Hrvatskoj proglasio Sanju Pažin, iz Đakova, misijskom volonterkom za 2020. godinu. To imenovanje zahvala je Sanji Pažin na dobroti i ljubavi koju je pru-

žila svojim sudjelovanjem u različitim misijskim aktivnostima. U ime PMD-a vlč. Štefan zaželio je Sanji obilje Božjeg blagoslova i zaželio da njezin primjer bude poticaj i poziv svima drugima da se uključe u misijski pastoral i tako daruju svoj prinos širenju evanđelja u Hrvatskoj i diljem svijeta. „Ovime želimo potaknuti i druge da uvide koliko je važno dati sebe za dobro Crkve, koja nije vidljiva samo ovdje, već i u dalekim krajevima“, istaknuo je vlč. Štefan. Zahvala je to i mnogim drugima koji žive za misije, a posebno onima koji se u župama uključuju

u rad misijskih skupina. Mnogi mladi dolaze volontirati u Nacionalni misijski ured, a Sanja je izabrana između svih njih, da postane uzor drugima.

„Svi mi možemo biti misionari koji će donositi radosnu vijest u svoje domove, svoje župe, svoje obitelji. Svuda oko nas ima potrebitih. I baš njima možemo biti misionari. Za mene misionar nije samo osoba u habitu, nego svaka osoba koja je otvorena za susret s drugima, osobito s onima u potrebi; osoba koja će drugima svojim primjerom i svojim životom donijeti Istinsko Svjetlo u njihov život“, istaknula je u zahvali Sanja Pažin. **PMD u HR**

POPOVAČA

Obilježavanje Svjetskog dana borbe protiv AIDS-a u OŠ-u Zorke Sever

Međupredmetna korelacija znači povezivanje nastavnih predmeta. U ovom tekstu riječ je o realizaciji nastave u Osnovnoj školi Zorke Sever u Popovači u obliku međupredmetne korelacije Biologije i Katoličkog vjeronauka u eTwinning projektu *Moguća misija*. U taj projekt uključili su se vjeroučitelji Antonijo Boškić i Marina Međimurec Čupić.

Tijekom projekta *Moguća misija* učenici upoznaju misijske zemlje, upoznaju način života na koji žive njihovi vršnjaci i s kojim problemima i poteškoćama se susreću. U misijskim zemljama, osobito u afrikama, velik je problem zdravstvena zaštita i njezina dostupnost, stoga je velik broj bolesti. Jedna od bolesti je i AIDS, koji, nažalost, uzrokuje veliku stopu smrtnosti kod odraslih i djece.

Učenici su na satu Katoličkog vjeronauka upoznati s podacima da je od procijenjenih 38 milijuna ljudi koji su živjeli s HIV-om širom svijeta 2019. godine 2,8 milijuna bilo djece, u dobi od 0 do 19 godina. Svakog dana u 2019. godini približno 880 djece zarazilo se HIV-om, a otprilike 310 djece umrlo je od uzroka povezanih s AIDS-om,

uglavnom zbog neadekvatna pristupa uslugama prevencije, njege i liječenja HIV-a.

Učenici su izrađivali crvene vrpce tehnikom origami. Te crvene vrpce označavaju jedan od načina solidariziranja s ljudima oboljelima od AIDS-a.

Nažalost, uz HIV i AIDS vežu se mnoge stigme i predrasude, a one su velik globalni problem i stalni pratitelji te epidemije. Nedostatak razumijevanja bolesti, mitovi o prijenosu virusa, neodgovorno medijsko praćenje epidemije, činjenica da je AIDS neizlječiv i strahovi povezani sa smrću pojačavaju patnje oboljelih i vode k uskraćivanju njihovih temeljnih ljudskih prava i sloboda, poput prava na obrazovanje, zdravstvenu zaštitu, prava na rad, prava na privatnost i sl. Na osobnoj razini one mogu biti razarajuće jer vode osjećajima srama, krivnje i manje vrijednosti, što je dodatna smetnja u prevenciji širenja infekcije. Takvi osjećaji rezultiraju odgađanjem testiranja, a time i otkrivanja zaraze, uskraćuju adekvatnu njegu i podršku te pravovremeno liječenje.

Učenici su ponosno istaknuli svoje crvene vrpce i pokazali soli-

darnost, potporu i razumijevanje za sve oboljele i članove njihovih obitelji.

Učiteljica Biologije i Kemije Valentina Abramović Andlar zadala je učenicima osmihi razreda zadatak da istraže i predstave u obliku plakata HIV i AIDS. Naučili su da je HIV virus koji uzrokuje smrtonosnu bolest imunološkog sustava, AIDS, te kako se virus prenosi i kako se zaštititi. Izradili su prigodne plakate s podacima o HIV-u i AIDS-u te model virusa HIV-a, crvenu vrpce od recikliranog papira te papirnate kutije s natpisom *HIV i AIDS* u obliku slagalice.

U holu škole učenici su izložili svoje radove, da bi upoznali sve učenike i učitelje s tom temom.

I na kraju, pokaži da ti je stalo – i ti nosi crvenu vrpce!

Marina Međimurec Čupić

SARAJEVO

Malim djelima pomičemo granice

Gospodin je rekao: „Što god učiniste jednom od ove moje najmanje braće, meni učiniste.“ (Mt 25, 45) Stoga je važno da u drugima prepoznamo upravo našeg Spasitelja, koji je u potrebi i čezne da mu uzvratimo ljubav i prijateljstvo, koje je on sam nama pokazao, došavši na zemlju radi nas i našeg spasenja. Vrijeme adventa ili došašća vrijeme je iščekivanja, bdjenja i budnosti. Diljem svijeta ljudi u ovom vremenu pomažu jedni drugima, trude se biti ljudi vrjednota, oni koji svojim životima pokazuju djelatnu ljubav. Zrno vjere i dobrote zrno je koje trebamo njegovati, jer samo tako možemo rasti bolji i veseliji u duhu pravog zajedništva. Često smo upućeni jedni na druge, a da to i ne vidimo.

Katolički školski centar „Sv. Josip“ Sarajevo već niz godina surađuje s Misijskom središnjicom u Sarajevu te

obilježava Misijski dan i razvija svijest o važnosti misionara i misijskih akcija. Potaknuti ovim mislima, učenici i djelatnici Katoličkoga školskog centra „Sv. Josip“ pokrenuli su adventsku misijsku akciju za pomoć djeci u misijama. Sudjelovanjem u nabavljanju različitih materijala nastalih u akciji Papinskih misijskih djela Bosne i Hercegovine *Djeca pomažu djeci* učenici i djelatnici imat će mogućnost upoznati život dječaka iz Gane te brojne zanimljive činjenice o Gani.

Cilj akcije je pomoći potrebitima, jer nekada malim djelima pomičemo granice. Budimo prijatelji misija i oslušujmo svoje srce da bismo razumjeli i druga srca diljem svijeta. Neka nas Gospodin Isus Krist blagoslovi u našem nastojanju i pomogne nam da naša srca budu što sličnija njegovu Presvetom Srcu.

**Katolički školski centar
„Sv. Josip“ Sarajevo**

Božić je poseban i važan blagdan, kada slavimo rođenje našeg Spasitelja Isusa Krista. On je središte i izvor našeg zajedništva, našega životnog hoda ovom zemljom, on koji se utjelovio radi našeg spasenja i postao čovjekom zbog nas. Njegova je ljubav beskrajna i želi se uvijek darovati drugima, a posebno pod prilikama kruha i vina na oltaru. Njegova nas ljubav također potiče da tu radost dijelimo s drugima, i zato je vrijeme pripreve za Božić, advent, vrijeme darivanja, vrijeme kada mislimo na našeg Spasitelja i želimo učiniti nešto posebno za njega, a to ćemo učiniti kada s ljubavlju pomažemo jedni drugima, posebno onima koji se nalaze u potrebi.

ČITLUK

Pandemija koronavirusa – prigoda za misijske akcije

Već treću godinu zaredom Franjo Stojić, iz Župe Krista Kralja Svega Stvorenja Čitluk, sa svojim rođacima i prijateljima organizira misijsku akciju prikupljajući domaće vino, lozu, sok od nara i smokve. Prikupili su blizu četiri stotine litara pića i smokava, koje će Misijska središnjica u Sarajevu ponuditi različitim ustanovama u Vrhbosanskoj nadbiskupiji, a novac uputiti najpotrebitijima u misijama.

Pandemija koronavirusa učinila je da potrebitih u misijama ima još više, jer ljudi ne uspijevaju zbog mjera i ograničenja u pojedinoj misijskoj zemlji raditi da bi osigurali najosnovnije za život svojih obitelji. Zbog toga misionari strahuju da bi moglo više ljudi umrijeti od gladi nego od koronavirusa. I kod nas je pandemija dobrobrano stopirala i promijenila život svih uzrasta. Paradokсно je da je tako sićušna stvarnost uzdrmala najjače ekonomije svijeta i podijelila mišljenja znanstve-

nika i stručnjaka te odgovornih ljudi.

Upravo zbog vapaja naših misionara i teške situacije koja je pogodila cijeli svijet, Franjo Stojić je sa svojim rođacima i prijateljima iz obitelji Bule, Buljan, Stojić, Nikolić, Beljo, Nakić, Luburić, Vlaho, Sušac, Prusina i Pehar, iz župa Čitluk i Čerin, s još više žara pristupio toj misijskoj akciji. Svjesni su da je vrijeme došašća vrijeme obraćenja i pripreve za Božić, koji je u sebi blagdan darivanja i radosti, jer nam se daruje Spasitelj Svijeta u osobi novorođenog djeteta. Svjesni su također da se radost umnaža kad se dijeli s drugima, pogotovo s onima kojima prijeti glad i bolest te smrt zbog nedostatka hrane i pitke vode, što je nama teško i zamisliti. Njihova akcija ima još i veću vrijednost jer se događa u vrijeme pandemije koronavirusa, kad smo zaokupljeni vlastitim brigama i problemima za zdravlje i preživljavanje. U takvim situacijama drugi su nam često prijatelji, teret i

konkurencija, jer da nema drugoga, koji je moćniji i s više veza, možda bismo i mi došli na red i imali veće šanse. Tako razmišlja velik broj ljudi, koji u vlastitim državama ne vide zaštitu, pomoć i razumijevanje.

I ova gesta ljubavi misijskih prijatelja iz Hercegovine poručuje nam da, usprkos svim negativnostima koje se pripisuju ovom vremenu i ljudima, ima ljudi koji se vjernički pripremaju za Božić i koji su svjesni da je vjera bez djela mrtva.

Kada smo g. Stojiću zahvaljivali za tu nesebičnu i plemenitu misijsku akciju, preporučili smo naše misionare u njihove molitve, na što nam je skromno odgovorio da svakodnevnoj obiteljskoj molitvi doda jedan *Oče naš*, *Zdravo Marijo* i *Slava Ocu* za misije. Preostalo nam je samo da mu još više zahvalimo te da prenesemo naše zahvale svima koji su sudjelovali u akciji dosjetljivosti i dobrote.

PMD BiH

INDIJA
– o. Ante Gabrić

Zmije

Veliki je pljusak prestao tek oko četiri sata poslijepodne. Do mraka ima još koja dva sata, a put je dug 3-4 sata hoda, ako ne i više po ovom blatu. No u selo je bilo javljeno da ću doći, pa nije bilo druge nego put pod noge.

Čim smo prešli rijeku, vidjeli smo da će ovo putovanje biti uistinu teško. Blatni nasipi bili su tako kliski da se po njima jedva moglo hodati: jedan korak naprijed, dva natrag – sjedi ovdje, sjedi tamo... Nakon jedan sat toga „klizanja“ ja i moj pomoćnik Stjepan bili smo tako umorni da smo zbilja mislili da do noći ne ćemo moći stići do sela. Mrak nas je uhvatio pred Panikhalijem.

Po danu je bilo teško hodati, no sada, po noći, da – očajavaš. Ništa ne vidiš pred sobom. Imali smo malu svjetiljku, no mjesto da nam pomogne, zbog nje smo imali još više nevolje. Tisuće kukaca letjelo je sa svih strana prema svjetlu i prema nama. A bio sam siguran da će poslije ove velike prve kiše i zmije izmiliti. I nisam se prevario. Sreli smo ih mnogo na putu. No čovjek se malo-pomalo na njih priučio. Sjećam se kako sam se njih bojao kad sam ono prvi put došao u Bošonti. Jedva sam mogao spavati, misleći samo s koje li će strane kobra zaskočiti i odgristi mi – pola tabana! No koliko god se čovjek na tu nevolju priučio, ipak zmija ostaje zmija, osobito kad na nju staneš noću na blatnom putu. Koža se „mrvičak“ naježi, pa bio ti i najveći junak. A neke su ovdašnje zmije uistinu goleme. Kad ih vidiš,

sanjaš o njima barem tjedan dana. Bilo je malo straha, ali i smijeha. Stjepan, koji, čini se, po noći bolje vidi nego po danu, opazio je jednu šarovku na putu. Ja sam bio tako umoran da sam samo mislio kad ćemo stići pred našu kapelicu.

„Šap!“ – „Zmija!“ povikne on. Poskočio sam prema njemu, no onda opazim da je jedna zmija kod njegovih nogu, pa sam povikao: „Šap!“ Poskočio sam ja, a poskočio je i Stjepan, svjetiljka se prevrnula i utrnula, zmije se preplašile – i mirna Bosna ponosna. Nikome se nije ništa dogodilo, osim svjetiljki, koja je izgubila pola petroleja.

Noge su krvarile. Po ovim stazama ima sva sila razbijenih školjki i puževa, pa tako noge režu da nakon nekoliko milja tabani, jednostavno, gore. U suho doba se sve to vidi, no kad putovi postanu jedna velika kaljuža, što je sve na putu, ne možeš ni sanjati.

Tamno je. Put postaje sve gori. Rekнем Stjepanu da nećemo ni do ponoći stići u selo ako ovako idemo. Skrenuli smo stoga u polje, pa ravno kroz vodu prema selu. Tu nije bilo toliko klisko, no pijavica je bilo na sve strane. Mi smo, međutim, bili tako umorni da na te male životinjice nismo mogli ni misliti.

Stigli smo u selo prije ponoći. Vjerni katehist Alfons nas je čekao. Riža je bila hladna. Hladna ili vruća, toga dana to nam je svejedno. Oprali smo se, dragom Isusu se zahvalili na milostima dana, prigrizli nešto riže, večernja molitva, blagoslov roditeljima i prijateljima – toga ja nikada ne zaboravam koliko god bio umoran! – te u onim mokrim odijelima zaspasmo kao topovi. Ipak sam prije spavanja izranjene noge namazao jodom. Od toga su gorjele kao vatra. A i glava i čitavo tijelo treslo se od groznice. Ovakva putovanja čovjeka često sasvim istroše, pa groznica onda lako dođe. Ovih posljednjih mjeseci nema odmora ni za lijek. Moj je pomoćnik obolio, pa sam morao preuzeti i njegov posao.

Kapelica je čista, a donekle i suha, pa smo se nadali da ćemo se lijepo odmoriti. Stjepan je nakon

nekoliko minuta zaspao. Uljana svjetiljka gori kod vrata: komarci i kukci će na svjetlo, pa će nama manje smetati. No ne samo kukci... Poslije njih došle su i žabe, a za žabama, dakako, i zmiје. I to s krova kapelice. Nanjušile su one dobru večeru.

Jedva sam se ispružio na rogožini, kad primijetim jednu veliku zmiју kako se polako izvlači iz slamnatog krova. „Nazdravlje!“ pomislim. Nastojao sam se učiniti što manjim i kraćim. Iznenada nešto počе psikati s moje desne strane. Podigoh oči, kad se još jedna zmiја pojavi iz slamnatog krova. Iznad oltara bio je jedan bambus. Upravo nevjerojatno kako se te zmiје mogu penjati i sklizati niz te glatke bambusove kolce. Zavile su rep oko bambusa, glavu spustile dolje, pa se počele njihati amo-tamo. A meni se sve čini kao da – škilje na mene. Ah, tužna godino! Moj dragi metkovski Ante, izneseš li danas zdravo svoju glavu, onda si se baš pod sretnom zvijezdom rodio...

Ja žmirkam sad na ovu, sad na onu stranu, da vidim s koje li će se strane grom spustiti. Najednom se jedna od ovih šarovki počе brže njihati, glavu protegla, o onaj pss kao da ti živce reže. I onda se naj-

ednom otkine s bambusa i zaleti se! (Nemojte ovo nikome reći: Izmolio sam ja tada upravo „skrušeno“ djelo skrušenja!) Čekao sam da vidim u koju će me nogu ugristi. Kao da sam bio hipnotiziran, nisam se ni maknuo. No mislim da me to i spasilo, jer da sam se micao, zmiје bi se uzrujale. Ona se šarovka zavrti onda na zemljanom podu i zakotrlja se prema kutu kapelice. Tada i ja, junak s Neretve, poskočim. Zmiја se u kutu uspravila, podigla glavurinu i kao strijela se srušila na jednog – miša. Ugledala ga je s krova.

Tada sam na svoje veselje vidio da zmiје nisu bile otrovnice. Već sam u ruci imao batinu, no kako sam milosrdna dalmatinskog srca, preplašio sam je batinom i izgurao sam je kroz mali prozor kapelice.

Boj se, kako vidite, sretno svršio. Veli jedna narodna poslovice: „Tresla se brda, rodio se miš!“ Ovdje baš obratno: tresao se junački Metkovic Ante, a poginuo – jedan miš!

Bilo kako bilo, poslije te pobjede lijepo sam se odmorio i zaspao, posve zaboravivši na još treću zmiју tamo nad vratima. No mora da je i ona na mene zaboravila, jer kad sam se ujutro probudio, glava mi je još bila na ramenu...

Blaženi Alessandro Dordi svećenik misionar, mučenik (1931. – 1991.)

Alessandro Dordi (poznat i kao otac Sandro Dordi Negro- ni) rođen je u Gromo San Ma- rinu, u zaseoku u općini Gan- delino, u provinciji Bergamo, u Italiji, 22. siječnja 1931. Bio je drugo od devetero djece. Odgajan u planinskoj zajedni- ci, uz malo lagodnosti i velike žrtve, u vjerničkoj obitelji, razvio je želju da postane svećenikom.

Nakon ulaska u biskupij- sko sjemenište u Bergamu, pridružio se Misijskoj zajed- nici, osnovanoj kao podrška biskupijama kojima nedostaje svećenstvo i talijanskim iselje- nicima. Dana 12. lipnja 1954. polaganjem ruku biskupa Bergama Adriana Bernareggija zaređen je za svećenika.

Odmah nakon svećeničkog ređenja poslan je u Polesine, u Biskupiju Rovigo, gdje je ostao do 1965., kad su ga poslali da radi među talijan- skim emigrantima u Švicar- skoj. Ondje je ostao do 1979. godine, radeći i kao svećenik radnik u tvornici satova u Le Locleu, a zatim je izabrao misije ad gentes.

Prvo se uputio nakratko u Burundi, a na kraju u Peru, gdje će ostati do kraja života. Ondje je stigao s jednosmjernom avionskom kartom 1980. godine i bio dodijeljen Župi Señor Crucificado de Santa, u Bi- skupiji Chimbote. To je bio velik teritorij, vrlo siromašan i nerazvijen, na koji je pozvan donijeti kruh i evanđelje. Odmah je dao prednost pastoralnoj skrbi obitelji i pripremi sakramenata.

Otvorio je Centar za promociju žena i Udruženje majki, nabavljajući im pribor za male poslove krojenja i šivanja, organizirajući tečajeve iz prve pomoći, higijene i zdravlja. Gradio je kapele i župne kuće u dolini rijeke Sante, da bi na neki način učinio Boga bliskim ljudima. Potpuno uvjeren da „misionar nije osvajač, već sluga i prijatelj“, svim silama nastojao je da se „ne predstavi glupom superiornošću koja bi ga spriječila da stoji uz druge kao jednak i kao sluga“. Tako „jednakim“ sjećaju ga se njegovi kolege. „No- sio je *abarcas* ili *ojotas*, sandale izrađene od automobilskih guma i gumenih pojaseva, jer je želio koristiti iste cipele kao i obični ljudi.“

Njegovo pastoralno djelovanje bilo je usredotočeno na obitelj i na ulogu žena, što je prema njemu, bio najbolji protuotrov protiv svega lošega što su sobom nosili gerilski pokreti poput *Sendera Luminosa*, naoružana maoistič- kog pokreta, koji je optuživao strane misionare da su sluge imperijalizma, jer dijele pomoć koju su primili od karitasa i zato što naviještaju pravdu i evanđeosku istinu. Nedugo nakon dolaska oca Sandra gerilci počinju govo- riti: „Ovaj mora otići ili ćemo ga ubiti.“ Dok osjeća njihov dah na vratu, to ne mijenja ozbiljnost njegovih prosudbi o zlostavljanjima i crnim poslovima gerilaca, koji upravljaju prostitucijom i drogom. „Sad se vraćam onamo i oni će me ubiti“, rekao je svojoj obitelji pozdravljajući ih nakon kratka odmora u Italiji.

Na povratku u Peru saznao je da su 9. kolovoza 1991. gerilci u Pa- riacotu ubili dva misionara, optužena za „obmanjivanje naroda *Biblijom* i kronicama“. „Situacija u Peruu je potresna. Svakodnevno se pitamo: Tko će danas biti na redu?“ napisao je u svoj dnevnik. Odgovor je brzo stigao. 25. kolovoza 1991. gerilci su mu postavili zasjedu dok se vraćao iz sela i ubili ga. Bio je pogođen u glavu i u srce. Imao je šezdeset godina i bio svećenik trideset i sedam godina.

Njegova kauza za beatifikaciju odvila se u Biskupiji Chimbote od 9. ko- lovoza 1996. do 25. kolovoza 2002., zajedno s franjevcima konventualci- ma Michalom Tomaszekom i Zbigniewim Strzałkowskim, ubijenih šesnaest dana prije njega. Mučenikom katoličke vjere proglašen je 3. veljače 2015., a beatificiran 5. prosinca 2015. u Chimboteu.

Posmrtni ostatci Alessandra Dordija počivaju na groblju u Gromo San Marinu, u njegovoj domovini. Prvi je biskupijski svećenik *fidei donum* (to jest „posuđen“ drugoj biskupiji) koji je postao blaženim.

ZA MISIJE I MISI-ONARE

Pizzeria „Don Andjelo“ 200 KM * Župa Vukanovići 16 KM * N. N. obitelj, Zagreb 20 EUR * N. N. Banja Luka 60 KM * Sestre Klanjateljice Krvi Kristove 20 KM * Bruno Smoljan 100 EUR * Zvonko Katić 100 EUR * Mara Mandić 50 EUR * N. N. 500 KM * Ilija Nujčić 100 KM * Ljubica Jelić 360 KM * Sofija Mišanović 500 KM * Anita Kožul 20 KM * Anto (Franjo) Jurić 30 KM * Doma Čosić 50 KM * Župa Krapinske Toplice 150 kn + 250 kn + 50 kn * Župa Dugi Rat 2.000 kn * Župa Zavojane 400 kn * Župa Gata 3500 kn * OŠ Primošten 2.960 kn * Sestre Benediktinke 100 kn * Božidar Škarec 200 kn * Gordana Radošević 100 kn * Ana Kukuljača 50 kn * Karolina Hrastović 300 kn * Nikolina Štimac Puž 50 kn * Ivica Bradara 150 kn * N. N. 100 kn * Danijel Krizmanić 200 kn * Ivo Marušić 100 kn * Josip Lončar 100 kn * Marina Čulo 500 kn * Zdenka Podhraški-Relja 20 kn * Branka Maslač 200 kn * Marinko Hudolin 200 kn * Mirjana Vučak 1.000 kn * Vinko Klarić 200 kn * Tomislav Čubelić 250 kn * Nada Vrbaneč 200 kn * Vera Čargonja 300 kn * Valentina Hundić 90 kn * Zlatica Borojević 600 kn * Liljana Benčak 200 kn * Nada Lusina 200 kn * Hrvoje Cerovac 200 kn * Sanela Kučar 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Davor Cindrić 630 kn * OPG Žampera 300 kn * Ante Matković 50 kn * Veronika Valičević 50 kn * Župa Svih Svetih, Sesvete 750 kn * Stjepan Vuzem 200 kn * Matija Jeličić 200 kn * Greta Prajo 3.000 kn * Luka Nikić 20 EUR * Darinka Gatar 65 kn * Vjeran i Mirjana Ivošević 15 EUR * Nikola Tomkić 250 kn + 250 kn * Ivana Josipović 100 kn * Anita Matić 200 kn * Marijana Bencek 50 kn * Dubravka Trgovac 50 kn + 50 kn * Dušanka Tadić 100 kn + 200 kn * Veron Hrvojić 200 kn + 100 kn * Ivica Petrinović 60 kn * Marija Radielović 100 kn * Darko Malvić 50 kn + 50 kn * Vanja Jurić 50 EUR * S. Kalista Grbeš 210 kn * Kata Zubak 50 kn * Midhad Huskić 50 kn * Mila Žilić 300 kn * Ivan Fitz 100 kn * Župa Stari Grad 3.010 kn

ZA GLADNE, BOLESNE, GUBAVE I NAJPOTREBITIJE:

Marko, Matija, Stana, Anica, Danica, Ivica, Zdenko i Darko 300 KM * N. N. Sarajevo 1.200 kn + 200 AUD + 100 EUR * Željka Vodopija 200 kn * Monika Butigan 200 kn * Ante Ljevar 200 kn * Jadranka Bačić-Katinić 100 kn * Dubravko Dujmić 100 kn * Nada Alfirev 100 kn * Sandro Jakopčević 100 kn * N. N. 100 kn * N. N. 200 kn * Marijana Kordić 100 kn * Veronika Radić 200 kn * Ivan Ivaković 500 kn * Sandra Španić 200 kn * Ljubica Lobor 150 kn * Blaško Kivić 200 kn * Župa Gornja Drenova 650 kn * Sanijela Blašković 1.000 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Vladimir Zeleznika 50 kn * Marica Vrtarić 50 kn * Ivana Srdarović 30 kn * Branko Dragojević 500 kn * Andreja Vidović 200 kn * Blaženka

Sarić 100 kn * Luka Jandrić 200 kn * Zlatko Glavaš 500 kn * Pero Petanjak 100 kn * Dušanka Tadić 100 kn * Dolores Ivezić 400 kn * Ivana Talaja 50 kn * Marija Radielović 100 kn * Zdravko Ruk 2.000 kn * Ivana Mršić 300 kn

SV. DJETINJSTVO – ZA DJECU U MISIJAMA – MISIJSKE KUTIJE:

Djeca sa s. Jelenom, Gromljak 565 KM + 243 kn + 23 EUR * Marija Cerčić 500 kn * Sanja Nikčević 500 kn * Božica Pratnemer 50 kn * Marija Galić 50 kn * Marija Nikolić 70 kn * Suzana Laslo 50 kn * Dinko Rogulj 200 kn * Đurđica Polak 200 kn * Župa sv. Petra i Pavla, Umag 2.000 kn * Dinko Rogulj 400 kn * Pš Hrašćina 100 kn

DJELO SV. PETRA – ZA ŠKOLOVANJE SVEĆENIKA U MISIJAMA:

Ivana Čilić 20 KM * Dušanka Tadić 200 kn + 200 kn * Janko Krznarević 1.000 kn * N. N. 100 kn * Tomislav Bilić 150 kn * Stjepan Harča 347 kn + 250 kn + 575 kn * N. N. 1.000 kn

ZA GLADNU I BOLESNU DJECU:

Ivanka Čavar 50 KM * Dom Sv. Josipa, sestre SMI 200 KM * Irena Šimić 30 KM * Nada Rupčić 50 KM * Blagoje Kordić 100 kn * Michael Fuhrmann 100 EUR * Dubravko Tandarić 65 kn * Mirjana Budanec 1.200 kn * N. N. 200 kn

ZA ŠKOLOVANJE DJECE U MISIJAMA:

Mons. dr. Franjo Tomić 300 KM * Molitvena zajednica „Dva srca“ Dubrovnik 100 EUR * Ivanka Doko 25 KM * Anđa Mihaljević 100 KM * Mirjana Mikulić 500 KM * Anica Keškić 151,14 kn * Stjepan Vuzem 100 kn * Danica Humek 20 kn * Lucija Poljak 100 kn * Ordinacija interne medicine dr. Miroslava Pavić Reić 1.000 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Ruža Turk 50 kn * Vesna Erdec 75 kn * Nada Vuković 50 kn * Jela Lučić 100 kn * Igor Končurat 100 kn * Župa sv. Mihovila, Murter 2.300 kn + 3.000 kn + 3.800 kn + 3.800 kn kn * Danica Kristić 100 kn * Anđa Svoboda 50 kn * Josip Trbara 500 kn * Župa Stari Grad 1.880 kn * Josip Čović 70 kn * Ivica Dropulić 50 kn * Ivanka Boras 200 kn * Mihael Popinjac 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Dario Maradin 100 kn * Jasminka Jug 100 kn * Stevo Horvat 100 kn * J. Zrno 30 kn * Josip Župan 50 kn * Zrinka Čendo 200 kn * Zrinka Dragić 100 kn

ZA BUNARE U MISIJSKIM ZEMLJAMA:

Kristina Sekul 150 kn * Bernarda Petrušić 100 kn * Sandro Jakopčević 75 kn * Mirjana Fitz 100 kn * Ivana Šikić 4.200 kn * Anđa Mrvelj 100 kn * Marko Ištuk 200 kn * Ruža Horvat 100 kn * Dragan Matijević 120 kn * Pero Petanjak 50 kn

ZA AKCIJU PROTIV KORONE U MISIJAMA:

Slaven Harambašić 100 KM * Sandro Jakopčević 50 kn * Sanijela Blašković 1.000 kn * Zvonko Ivančan 100 kn * Mara Perić 70 kn * Ivana Mršić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U DR KONGU:

Ljilja Grbešić 100 KM * Jozo Hrkač 50 KM * Dragan Katić 500 KM * Anica Lovrić 20 KM * Marija Vuković 100 kn * Mladen Crneković 100 kn * Stipe Čizmić 50 kn + 50 kn * Ljerka Đogaš 750 kn * Rikardo Hrabar 750 kn * Lidija Petrač 70 kn * Stane Radulović 50 kn * Marija Barić 20 kn * Nikola Horvat 100 kn * Srećko Bortić 150 kn * Dario Časar 150 kn * Mato Josić 200 kn * Marusja Jurista 168 USD * Blaško Kivić 200 kn * Ivana Radoš 100 kn * Ivana Duvnjak 800 kn * Jelica Franjčević 800 kn * Slavica Franjčević 900 kn * Nada i ekipa iz Zaprešića 800 kn * Specijalistička ginekološka ordinacija dr. Biljana Tabak 100 kn * Nikolina Sabolić 350 kn * Kata Sabelja 100 kn * Tomislav Skroza 200 kn * Marija Daniela Krnić 1.000 kn * D. Delić 120 kn

ZA MISIJE I GLADNE U TANZANIJU:

Borislava Kamšigovska-Šarić 5 KM * Ivan Šarić 10 KM * Mara Jurić 70 KM * Marusja Jurista 45 AUD * Katica Bojčić 700 kn * Anka Vujević 200 kn * Dragica Laštro 200 kn * Robert Skejić 150 kn * Marinko Raos 150 kn * OŠ Sesvete 5.500 kn * Ivan Vukšić 100 kn * Vinko Vrnoga 400 kn * Ljubica Josić 100 EUR * Katica Bebić 250 kn * Maja Kožul 250 EUR * Marija Miloš 20 kn * Martina Pavelić Kačarik 30 kn * Pamela Banovac 50 kn * Marina Spajić Brekalo 50 kn * Ante Karačić 15 kn * Anita Mikec 100 kn * Ana-Marija Kožić 50 kn * Ivo Hrga 50 kn * Ana Pavković 50 kn * Mira Bakula 50 EUR * Marijana Vilić 50 kn * Martina Oravec 120 kn * Tihana Martinović 20 kn * Zrinka Kelava 50 kn * Silvija Ljubojević 100 kn * Josip Spajić 50 kn * Majda Uremović 100 kn * A Rimac 100 kn * Marija Zečić 50 kn * Eva Damjanović 100 kn * Lucija Miloš 50 kn + 50 kn * Mirna Ivanić 10 kn * Marko Lakošeljac 3.000 kn * Snježana Mikec 100 kn * Tatjana Tolj 30 kn * Željka Šegudović 90 kn * Veronika Škegro 50 kn + 50 kn * Anja Zoričić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BENINU:

Anica Josić 200 kn * Vikica Šalić 300 kn + 300 kn * Marijana Jergović 200 kn * Marija Horvat 50 kn * Dubravka Pavišić 50 kn * Ljiljana Lukač 100 kn * Apriori d.o.o. 750 kn * Kristina Jurković 200 kn * Ana Mrgan 100 kn * Marusja Jurista 50 EUR * Slavica Bilandžić 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUANDI:

Ivan Prskalo 20 KM * Nada Sarajlić 100 KM * Vanja Šeremet 50 KM * Marija Barić 20 kn * Zoran Zorica 100 kn * Igor Pivac 1.000 kn * Romano Tripalo 150 kn * Stana Prskalo 150 kn * Srećko Botrić 150 kn * Marica Žigo 50 kn * Katarina Vajdoher 100 kn * Marija Bartošek 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U ZAMBIJI:

Marija Bartošek 300 kn * Župa sv. Nikole, Koprivnica 23.000 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA HAITIJU:

Nikolina Petrović 5 KM * Marija Lepad 100

EUR * Anuša Lučić 200 KM * Božo Lovrić 30 KM * N. N. svećenik Vrhbosanske nadbiskupije 500 KM * Zlata Omahen 200 kn * Anka Dužnović 50 kn * Davorka Šimanović 300 kn * Josip Knežević 530 kn + 650 EUR * Ivanka Krolo 125 EUR * Zoran Arapović 100 kn * Ivanka Krolo 40 EUR

ZA MISIJE I GLADNE U UGANDI:

Fra Davor Petrović 50 EUR * Magdalena Dodik 250 EUR * s. Terezija Batarilo 50 KM * P.I.M. 30 KM * Ivan Ivaković 500 kn * Maja Marija Prelec 50 kn * Josip Knezović 400 kn

ZA MISIJE I GLADNE U KAMERUNU:

Agneza Kovačić 300 kn

ZA MISIJE I GLADNE U EKVADORU:

Verona Čurić 100 kn * Ivan Bošnjak 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE U BOLIVIJU:

Ivana Juroš 30 KM * Svjetlana Previšić 50 * Milijana Glavinić 100 KM * Zora Tadić 200 kn * Ljubica Krištić 300 kn * Župa Gornja Drenova 200 kn

ZA MISIJE I GLADNE U GANI:

Irena Gvozdić 50 KM * Anka Dužnović 50 kn * Marija Jurić 610 kn

ZA MISIJE I GLADNE U RUSIJI:

N. N. 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA ISLANDU:

N. N. 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA SALOMONSKIM OTOCIMA:

Vanja Šeremet 50 KM * N. N. 100 kn

ZA MISIJE I GLADNE NA MADAGASKARU:

Rastislava Pedišić 700 kn

ZA MISIJE I GLADNE U PERUU:

Župa Uznesenja BDM, Stup 1.000 KM

ZA SVETE MISE U MISIJAMA:

Dubravko Tandarić 150 kn * Dubravka Tandarić 240 kn * Milan Komljenović 50 kn * Nada Peleh-Serenčeš 50 kn

ZA AKCIJU MIVA - MISIJSKA VOZILA:

Župa sv. Tome, Garešnica 820 kn * Tomislav Zelembaba 50 kn * Mihaela Svetec 60 kn * Sandro Markov 100 kn + 100 kn * Franco Čikara 100 kn * Ivanka Benjak 100 kn * Župa sv. Jakoba, Prelog 2.500 kn * Janja Mikulić 200 kn * Marija Cikojević Klasić 100 kn * Marija Vajić 50 kn * Luca Radman 20 kn

POŠTANSKE MARKICE I TELEFON-SKE KARTICE:

Sestre SMI, Vitez

MISIJSKA KRIŽALJKA – SIJEČANJ 2021.

Radosna vijest	Mivica	Žensko ime	Biblijsko mjesto	Kvačica, vitica	Ime pred. Hrvatske vlade	Površina	OG	Šahovski završetak	Papin prihod	Vrsta kaputa (množ.)	Guran	Podnožja	→ ↓
Moto Dana djetinjstva													
Marijiv					Zem. u Africi Rijeka u Pakistanu						Negacija Biblijski novac		
Suglasje više tonova							Suparnik Ovamo						
Umorna								Deset (eng.) Okrugla				Italija Proticati	
	Redni broj								Lopov Uranio				Sprava za grijanje
					Jod Prvak		Mjesto u BiH Prijedlog				Vrsta pjesme Rimski 4		
						Površina Tona		Nota Jod		Jelo Kisik			
	Naš misionar u Gani												

Rješenja iz prošlog broja: NIKOLA TAVELIĆ, KRIST KRALJ

